

hy verweckte Een vyer, 't welck
 brande met geweld,
 En verlichte dat gantsche velt:
 Sy baden Godt, die hen haest gaf
 Veel quackelen van boven af.

22 Met hemels broot spijsd' hyse
 allen; En met dorst hart
 zijnd' overvallen, Gaf hy uyt
 den steen water soet In de woe-
 stijn met overvloet: Want
 hy heeft by hem overleyt
 Wat Abraham was toegeleyt.

23 Hy voerde sijn volck uyt met
 vreughden; Sijn kind'ren
 op den wegh verheughden,
 En songen sijn daden seer schoon:
 Tot dat hen Godt tot eenen loon
 Der Heydenen erfgoet gaf in,
 Ende met een al haer gewin.

24 Op dat' als sijn vrouwe diena-
 ren Sijn geboden souden bewaren,
 En bereyt souden zijn eenpaer,
 Om te houden Godts wet seer klaer,

Dies moet sijn lof wesen verbreyt,
 Met lofzangh in der eeuwigheyt.

Den CVI. Psalm.

DAnckt Godt, want hy is vriende-
 lick, En sijn goetheyt duert eeuwigh-
 lick. Waer is hy die doch kan uytspre-
 ken Des Heeren wonderwercken al?
 En sijn grootdaden klaer gebleken,
 Genoeghsaem konnen prijfen sal?

2 Wel dien, die houdt u gebodt goet;
 En in allen dingen recht doet.
 Gedenckt mijns, Heer, na u genade,
 En na uwe vriendelickheyt;
 Laet my toekomen vroegh en spade
 Uwen bystant en goedigheyt.

3 Dat wy sien en hooren gemeyn,
 't Heyl uwer uytverkoren reyn:
 En ons daer in mogen verblijden,
 Dat het uwen volcke wel gaet,
 Dat ick magh roemen t'allen tijden
 Met u erfdeel in desen staet.

I. Pause.

4 Wy en onse vaders met een hebben
 u vergramt groot en klein, Gantsch ver-